

24 listopada 2017 r.

DO:

Wierzyciele Restal sp. z o.o. sp. k. w restrukturyzacji [KRS: 0000494697, NIP: 8971796572, REGON: 022353224] z/s w Opolu

Sygn. akt V GRp 5/16

Pismo informacyjne nadzorcy sądowego Marcina Mirosława Kubiczka w przyspieszonym postępowaniu układowym otwartym wobec dłużnika Restal sp. z o.o. sp. k. w restrukturyzacji [KRS: 0000494697, NIP: 8971796572, REGON: 022353224] z/s w Opolu [„dłużnik”]

PISMO INFORMACYJNE

Niniejszym -w związku z wyznaczeniem przez Sąd Rejonowy w Opolu, Wydział V Gospodarczy - Sekcja Upadłościowa, zgromadzenia wierzycieli na dzień 20.12.2017 r. w celu głosowania nad układem - nadzorca sądowy przedstawi poniżej m.in. kluczowe założenia złożonego planu restrukturyzacyjnego oraz spodziewane korzyści wierzycielskie, wynikające z przyjęcia układu przez wierzycieli.

Założenia planu restrukturyzacyjnego

Nadzorca Sądowy ocenił propozycje układowe oraz wstępny plan restrukturyzacyjny przedłożone przez dłużnika wraz z wnioskiem o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego jako niemożliwe do zrealizowania. Ponadto Nadzorca Sądowy zauważył, iż propozycje te nie uwzględniały art. 160 Prawa restrukturyzacyjnego, który nie dopuszcza umorzenia zobowiązań wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe, Nadzorca Sądowy wspólnie i przy udziale dłużnika przeanalizował sposób funkcjonowania przedsiębiorstwa dłużnika oraz perspektywy jego działania, lecz w efekcie tej analizy nie zidentyfikowano sfer, w których istniałaby uzasadniona ekonomicznie możliwość restrukturyzacji, a w szczególności brak było możliwości istotnego i efektywnego zrestrukturyzowania [przy założeniu kontynuowania działalności przedsiębiorstwa] w drodze:

- redukcji zatrudnienia – zdaniem dłużnika nie było możliwości istotnego ograniczenia stanu zatrudnienia, nie ograniczając jednocześnie w istotny sposób zakresu produkcji,
- sprzedaży majątku nieoperacyjnego – dłużnik w zasadzie nie posiadał majątku trwałego,
- ograniczenia kosztów działalności operacyjnej - nie zidentyfikowano istotnych zbędnych kosztów działalności operacyjnej dłużnika.

W wyniku przeprowadzonej analizy sytuacji dłużnika oraz perspektyw jego dalszego funkcjonowania stwierdzono, iż dalsze funkcjonowanie przedsiębiorstwa dłużnika jest niecelowe, ponieważ nie ma nadziei na generowanie dodatnich przepływów pieniężnych z działalności

operacyjnej. Nie znaleziono również zewnętrznych źródeł dalszego finansowania działalności dłużnika.

Uznano więc, że jedynie likwidacyjna forma postępowania restrukturyzacyjnego, może przynieść realne korzyści wierzycielom dłużnika, ponieważ dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa nie znajduje uzasadnienia w rachunku ekonomicznym.

W związku z powyższym, dłużnik zobowiązał się przedstawić propozycje układowe, które przewidywać będą zaspokojenie wierzycieli przez likwidację majątku dłużnika [rozwiązanie zbliżone do układu likwidacyjnego, o którym mowa w art. 159 Prawa restrukturyzacyjnego].

W efekcie powyższego, nie było uzasadnienia dla wprowadzenia żadnych dodatkowych środków ekonomicznej ani strukturalnej restrukturyzacji dłużnika, poza działaniami zmierzającymi do wygaszenia działalności dłużnika, w tym zwolnieniem pracowników dłużnika oraz sprzedażą jego majątku, zwłaszcza majątku obrotowego w postaci zapasów (majątku trwałego dłużnik praktycznie nie posiada).

Stanowisko nadzorca w zakresie czynności dłużnika zdziałanych w przedpolu restrukturyzacji, zawarte jest w Planie restrukturyzacyjnym.

Przebieg postępowania restrukturyzacyjnego

Postępowanie prowadzone było, zgodnie z założeniami Planu restrukturyzacyjnego, w modelu likwidacyjnym, w związku z czym w jego trakcie zbyto w zasadzie cały majątek, którym dłużnik dysponował [w tym głównie zapasy], a także wygaszono jego działalność produkcyjną, ponosząc jednocześnie szereg związanych z tym kosztów, w tym również kosztów związanych z rozwiązaniem stosunków pracy z pracownikami dłużnika.

W efekcie powyższego, majątek dłużnika składa się obecnie w zasadzie wyłącznie ze środków pieniężnych i należności, które to środki w większości przeznaczone będą jednak musiały zostać na pokrycie nieopłaconych jeszcze kosztów, które dłużnika poniósł w trakcie postępowania oraz kosztów związanych z zakończeniem postępowania restrukturyzacyjnego.

Układ i jego finansowanie

Ostateczne propozycje układowe, które dłużnik przedstawił w dniu 24.11.2017 r., przewidują podział wierzycieli na VIII grup interesów, zależnych od wysokości wierzytelności nadto, z uwagi na treść art. 160 Prawa restrukturyzacyjnego do odrębnej grupy interesu [grupa IX] dłużnik zaliczył Zakład Ubezpieczeń Społecznych, którego wierzytelność nie może być restrukturyzowana w sposób inny aniżeli jej rozłożenie na raty lub odroczenie terminu płatności.

Zaproponowany przez dłużnika podział wierzycieli na grupy wraz z poziomem zaspokojenia wierzytelności ujętych w spisie wierzytelności, sklasyfikowanych w poszczególnych grupach, przedstawia poniższa tabela.

Lp.	Numer grupy	Opis grupy	Zaspokojenie [%]
1	Grupa I	Wierzytelności do 2.000,00 PLN	15%
2	Grupa II	Wierzytelności od 2.000,01 PLN do 5.000,00 PLN	14%
3	Grupa III	Wierzytelności od 5.000,01 PLN do 10.000,00 PLN	13%
4	Grupa IV	Wierzytelności od 10.000,01 PLN do 20.000,00 PLN	12%
5	Grupa V	Wierzytelności od 20.000,01 PLN do 50.000,00 PLN	10%
6	Grupa VI	Wierzytelności od 50.000,01 PLN do 100.000,00 PLN	7%
7	Grupa VII	Wierzytelności od 100.000,01 PLN do 200.000,00 PLN	6%
8	Grupa VIII	Wierzytelności od 200.000,01 PLN	4%
9	Grupa IX	Wierzytelności, które z uwagi na treść art. 160 Prawa restrukturyzacyjnego nie mogą być w żadnej części umarzone	100%

W zakresie propozycji układowych przewidzianych dla wierzycieli zaliczanych do Grup I – VIII, następuje umorzenie wszystkich odsetek od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego.

Propozycje układowe złożone przez dłużnika przewidują jednocześnie, te same warunki co do terminu spłaty zrestrukturyzowanej wierzytelności, tj. w terminie 30 dni od dnia prawomocnego zatwierdzenia układu.

Mając na uwadze fakt, iż majątek dłużnika jest niewystarczający na sfinansowanie proponowanego układu, układ ten sfinansowany zostanie z dokapitalizowania dłużnika przez Pana Marka Drewniaka [reprezentant oraz komandytariusz dłużnika, a także udziałowiec posiadający 95 % udział w kapitale zakładowym komplementariusza dłużnika i jednocześnie reprezentant komplementariusza].

Pan Marek Drewniak wskazuje, iż dokapitalizuje spółkę kwotą 200.000,00 PLN pod warunkiem prawomocnego zatwierdzenia zawartego z wierzycielami układu, a przedmiotowej wpłaty dokona bezpośrednio na rachunek bankowy dłużnika w terminie 3 dni od daty powzięcia informacji o spełnieniu się w/w warunku.

Wykonanie układu - w razie jego prawomocnego przyjęcia i zatwierdzenia - zostanie poddane **kontroli przez nadzór nadzorczy wykonania układu** w myśl art. 171 PrRestr.

Korzyści dla wierzycieli wynikające z przyjęcia układu

Zarysowany powyżej stan faktyczny prowadzi do konieczności naświetlenia spodziewanych korzyści wierzycieli, wynikających z przyjęcia układu.

Podkreślić należy, iż atrakcyjność przedstawionych propozycji układowych wynika przede wszystkim z braku innej rozsądnej alternatywy dochodzenia wierzytelności przez wierzycieli. W związku z tym, iż po opłaceniu kosztów poniesionych po otwarciu postępowania, dłużnik praktycznie nie będzie posiadał żadnego majątku, przyjąć należy, iż ewentualne dochodzenie swoich należności przez wierzycieli w drodze postępowań singularnych lub postępowania upadłościowego, nie rokowałoby nadziei na ich efektywne zaspokojenie, przy czym można uznać

z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością, iż wierzyciele nie zostaliby zaspokojeni nawet w minimalnym stopniu. Zauważyć należy, iż majątek dłużnika, w ocenie nadzorca sądowego, jest niewystarczający nawet na pokrycie kosztów ewentualnego postępowania upadłościowego, w związku z czym nie można nawet wykluczyć, iż sąd zdecydowałby się na oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika na podstawie art. 13 Prawa upadłościowego, co w efekcie również skutkowałoby brakiem jakiegokolwiek zaspokojenia wierzycieli.

Mając na uwadze powyższe, ocenić należy, iż wierzyciele, zostaną zaspokojone w większym stopniu w przypadku zawarcia i wykonania układu, aniżeli w postępowaniu upadłościowym lub egzekucji singularnej, albowiem propozycje układowe, które dłużnik przedstawił, przewidują – w zależności od rodzaju wierzycielności – ich całkowite lub częściowe (w wysokości od 4% do 15%) zaspokojenie, zaś postępowanie upadłościowe lub egzekucja singularna, mogłoby nie doprowadzić do jakiegokolwiek ich zaspokojenia, przy czym nie można również wykluczyć, iż sąd zdecydowałby się na oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika na podstawie art. 13 Prawa upadłościowego, co również mogłoby skutkować brakiem jakiegokolwiek zaspokojenia wierzycieli.

Nadto, kwestią otwartą pozostaje pytanie, czy kwota równa zredukowanej części zobowiązania w ramach przyjętego układu konwertować będzie się niezwłocznie w koszt podatkowy dla wierzycieli. Jeśli TAK, a istnieją argumenty pozwalające bronić takiej optyki, wierzyciele pozyskają możliwość natychmiastowego odzyskania części swojego zobowiązania, wynikającą z powstałego wskutek redukcji wierzycielności, kosztu podatkowego [tarcza podatkowa].

Jednocześnie zaznaczyć trzeba, iż współpracę ze spółkami prowadzonymi w formie spółki komandytowej, uznać należy za jedną z najbardziej ryzykownych, jeżeli chodzi o interesy wierzycielskie.

Nadzorca sądowy wskazuje, iż pozostaje otwarty na propozycje zwiększające poziom zabezpieczenia wykonania układu, a także dopuszcza możliwość odebrania zarządu własnego dłużnikowi na czas wykonywania układu.

W razie jakichkolwiek pytań, obaw i wątpliwości związanych z realizacją proponowanego układu, pozostają do Państwa dyspozycji. Dodatkowych informacji udziela Radosław Cichy pod nr telefonu +48 32 308 0000 wew. 8 lub pod adresem mailowym: radoslaw.cichy@kubiczekm.com.

Z wyrazami Szacunku

Marcin Mirosław Kubiczek - Nadzorca Sądowy
/licencja doradcy restrukturyzacyjnego nr 244/